

overordentlige Udgifter 1000 Rd. dertil; naar man nu var bleven staaende ved endnu engang at betragte en saadan Forsamling som noget Overordentligt, var der dog et Haab tilbage for os, der stadig arbeide hen til, at Regjeringen ikke skal blive ved at tage Arvegodts efter tidlige Forgængere og have alle disse mange Penge — mange vil jeg dog ikke sige — men disse Penge at raade over, som bringe en Mangfoldighed af velvillige Aander til at hænge i dens Kjøleskjøder; det er en Byrde, som er uheldig for den; det er galt nok at have Kammerraader at raade over, men det er endnu værre at have Penge. Jeg haaber, at den ærede Minister vil finde sig i, at jeg foreslaaer dette forandret; for ikke at være ham imod, skal jeg ikke foreslaae, at Summen reent falder bort, men kun at vi sætte som forrige Aar en Sum af 1000 Rd. paa de overordentlige Udgifter. Naar vi tage, hvad Landvæsenet saaledes efterhaanden koster os, begynder det paa denne Maade igjen at voxe; jeg har tidt hørt, at man har sagt: Er ikke Landvæsenet vor Hovedbedrift her i Landet, og bør det ikke være det, som fortrinnsviis nyder Regjeringens Beskyttelse? Jeg svarer hertil, hvad jeg har svaret før, Landvæsenet indtager en saa stor Plads her i Landet, at dersom de, der til en vis Grad mere repræsentere disse Interesser end de andre, ikke veed at forblive nøgterne ligeoverfor saadanne Bevillinger og afflaae alle den Slags Devillinger for paa den Maade at give et godt Exempel til alle Andre, blive vi ikke frie for dem i nogen Retning. Til Landvæsenet gives for Diebliffet — jeg vil ikke tage den Ordning, som findes paa Finantsloven, thi saa skalde derunder ogsaa høre Stutterivæsenet, men det regner jeg svarende under Hovvæsenet; jeg medtager heller ikke Landbohøjskolen, thi den hører ikke heelt under Landvæsenet, den fordaer ver for Landvæsenets Skyld Veterinærskolen saa meget den kan — men til Landvæsenet i Almindelighed gives 9600 Rd.; dernæst til Drainingsplaner — det bliver ogsaa stadig ved at slaas fast med Drainingsplaner — 1000 Rd., og til Landmandsforsamlingen 1500 Rd. Jeg vil haabe, at den ærede Minister vil overveie, om ikke alt dette kan blive indenfor Grændsen af de 9,600 Rd., eller om han

ikke vil være tilfreds med, at de 1000 Rd. enkelte Gange bevilges, men som overordentlige. — Naar vi gaar ind paa at ordne Budgettet efter en mere regelmæssig Plan, vil jeg spørge, om man ikke maa komme til at antage, at Udgiften til Dyrslæger bør gaae over paa Justitsministeriet; det hænger sammen med det hele Sundhedsvæsen, og den Tid vil ikke være fjern, da Lægerne ville kunne være fælles. Paa Island er der jo en Læge, der har gjort overordentlige Tjenester ved at smøre Faarene — der er ikke nogen Skam deri — og naar det skal være mere korrekt, hører Dyrslægebæsenet upaatvivlelig ind under hele Sundhedsvæsenet og burde da flyttes over paa Justitsministeriets Budget.

Jeg nævnte før uden rigtigt at vide, hvilken Minister jeg i denne Henseende havde at holde mig til, Amtsforvalterne; jeg tager dem nu, hvor de staae, nemlig under Indenrigsministeren, og antager, at han ibetmindste har Noget med dem at gjøre. Jeg vil nu spørge den ærede Minister, om det ikke efterhaanden vil blive taget under Overveieelse at ordne dette Forhold saaledes, at hele Udskrivningen af Skatter stilles fra Opkrævningen. Man behøvede kun for hvert enkelt Amt at have en saadan Foranstaltning, ja man kunde saagar for et Land, der ikke er større end Danmark, lade Udskrivningen foregaae her i Kjøbenhavn, nemlig under Matrikulen, hvormed den strengt taget hører sammen; men under enhver Omstændighed er det urigtigt at have Udskrivningen af Skatter og Opkrævningen af dem forbundne. Hvad selve Opkrævningen angaaer, da behøver man ikke paa den Maade som nu at have kongelige Embedsmænd dertil; det, som nu gjør det mere nødvendigt, er, at man bliver ved at beholde Skattebøgerne; men det var ogsaa det, hvorom jeg vilde spørge den ærede Minister, om man endnu ikke er kommen saa vidt, at man har indseet, at det hele System med Skattebøger er et for Kontrollen overordentlig skadeligt System, og om ikke den ærede Minister er kommen til at erkjende, at Skattebilletter, klippede fra Foden og udstedte fra en Myndighed, der var kontrollerende gennem den Forbindelse, hvori den stod med Matrikulsvæsenet, naar de sendtes til enhver Enkelt og vare ind-